

Arrest

nr. 260 018 van 2 september 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. SCHELLEMANS *loco* advocaat B. DHONDT en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in 1382 (2004) in het dorp Zorabi, Dushi district in de provincie Baghlan. U woonde hier samen met uw ouders, broers en zussen tot aan uw vertrek uit Afghanistan. U werkte samen met uw vader in de landbouw. U bent in Afghanistan niet naar school, noch naar de madrassa geweest.

Toen u dertien of veertien jaar was, sprak de mullah uw vader aan. Hij zei tegen uw vader dat hij u, zijn zoon, naar de taliban moest sturen. Uw vader antwoordde dat u te jong was. De mullah vroeg dit meerdere keren. Vervolgens kwamen ook de leden van de taliban naar uw vader. Ook zij zeiden meerdere keren tegen uw vader dat u voor hen moest gaan werken. Uw vader weigerde dit. De vierde keer werd uw vader door de taliban geslagen. Nadien kwamen de taliban nog twee keer zeggen dat ze willen dat u voor hen gaat werken. De zesde keer zeiden ze dat het de laatste keer was dat ze langs

kwamen, het was de laatste kans voor uw vader om zijn zoon naar hen te brengen. Indien uw vader dit niet zou doen, zouden ze uw huis en familie allemaal afmaken. De volgende ochtend zijn u en uw vader vertrokken uit Afghanistan.

In oktober 2018 verliet u Afghanistan samen met uw vader. Jullie reisden samen tot in Iran, waar u hem kwijtgeraakte. U reisde verder met de smokkelaar via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Slowakije, Oostenrijk en Duitsland tot u in de zomer van 2019 aankwam in België. Op 25 juli 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van de taskara van uw vader samen met de vertaling ervan neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat, die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt. Het CGVS kan namelijk geen enkel geloof hechten aan de problemen die u verklaart te hebben gekend met de taliban.

U verklaarde dat u dat de taliban u persoonlijk viseren om te rekruteren (CGVS, p. 14). Ze hebben u echter nooit persoonlijk aangesproken terwijl ze naar u op zoek waren (CGVS, p. 15). U kan tevens niet vertellen wat deze rekrutering precies inhoudt. U verklaart dat u niet weet waarom ze u wilden rekruteren (CGVS, p. 18-19). U weet niet wat de taliban tegen uw vader gezegd hebben of waar ze over gesproken hebben (CGVS, p. 18). U weet niet of u betaald zou worden na uw rekrutering bij de taliban (CGVS, p. 19). Aangezien u verklaarde dat uw vader meerdere keren door de mullah en door leden van de taliban is aangesproken met de eis dat u voor hen zou werken, is het weinig aannemelijk dat u daar niet meer over kan vertellen (CGVS, p. 30). Tevens slaagt u er niet in te staven waarom de taliban u zouden willen rekruteren. Er wordt u meerdere keren gevraagd om welke redenen de taliban u zouden viseren. U stelt enkel dat u het niet weet (CGVS, p. 18-19). U bent niet geschoold, u heeft evenmin enige religieuze opleiding gekend, u ging niet naar de madrassa, u heeft geen koran lessen gevolgd (CGVS, p. 8-9). Bovendien is het opmerkelijk dat uw vader vanaf de eerste keer tegen de mullah had gezegd dat hij niet wilde dat u zich aansloot bij de taliban (CGVS, p. 14-16). Aldus was het reeds geweten dat uw familie niet wenste mee te werken met de taliban. Gevraagd om welke reden de taliban iemand zouden rekruteren van wie dit geweten is, stelde u louter dat de taliban meer leden willen en dat jonge mensen worden meegenomen, hetgeen niet kan overtuigen (CGVS, p. 20).

Uw verklaringen over de manier waarop de taliban te werk zouden gaan, zijn eveneens weinig aannemelijk. Uw vader zou eerst verschillende keren zijn aangesproken door de mullah met de vraag om u naar de taliban te sturen (CGVS, p. 14, 16-17). Hij zou dit telkens geweigerd hebben. U verklaart dat uw vader uitdrukkelijk gezegd zou hebben tegen de mullah dat hij dit niet wilt (CGVS, p. 17). Ook de talibanleden zelf zouden drie keer naar uw vader zijn gekomen met de mededeling dat u zich bij hen moest aanmelden, telkens zonder dat ze enige moeite zouden hebben gedaan om u te lokaliseren en mee te nemen (CGVS, p. 17-19). Indien de talibanleden u werkelijk wilden rekruteren, terwijl ze wisten dat uw vader reeds tegen de mullah had gezegd dat u dit niet wilde, is het weinig aannemelijk dat ze meerdere keren zouden terugkeren naar uw huis zonder de daad bij het woord te voegen. Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat dit de manier is hoe ze het doen en dat wie zich niet vrijwillig aansluit, wordt gedwongen, hetgeen uiteraard niet kan gelden als verklaring (CGVS, p. 20). Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat uw familie geen verdere of andere problemen heeft gekend na uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 14-15, 19-20). Ook dit is opmerkelijk aangezien u verklaart dat de taliban gezegd hebben dat ze uw familie zouden afmaken indien u zich niet zou aanmelden (CGVS, p. 14). Dergelijke vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig.

Tevens legt u tegenstrijdige verklaringen af over wat er met uw vader gebeurde tijdens zijn confrontaties met de taliban. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vader door de taliban geslagen werd op de avond voor jullie vlucht uit Afghanistan (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud wijzigt u deze verklaring en stelt u dat uw vader geslagen werd toen de taliban de eerste keer naar uw huis kwamen, vijftien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 17). Hiermee geconfronteerd antwoordt u enkel ontkennend (CGVS, p. 19), hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met de taliban verder ondermijnt.

Gezien uw verklaringen niet als coherent, gedetailleerd en plausibel kunnen aanzien worden kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend. Gezien uw asielaanvraag als ongeloofwaardig wordt bevonden kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend noch het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet onder art. 48/4, §2, a) en b).

Het door u neergelegde document kan bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De kopie van de taskara van uw vader heeft hoogstens betrekking op de identiteit van uw vader en heeft geen enkele betrekking op de door u voorgehouden problemen met de taliban. Daarboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw aanvraag te herstellen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielaanvraag ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielaanvragers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afgaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielaanvraagster en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de

mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020, pag. 1-54 en 79-89, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/EASO_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in

Afghanistan te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Baghlan behoort tot de noordoostelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan bekendstaat als een economisch knooppunt dat verbonden is met acht andere provincies via de Kabul-North Highway, de belangrijkste doorvoeroute tussen Kabul en het noorden van het land.

Baghlan wordt bestempeld als een provincie waar de taliban prominent aanwezig is. De veiligheidssituatie wordt er grotendeels bepaald door de militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden is doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de taliban en Afghaanse veiligheidsdiensten. De meerderheid van die confrontaties waren aanvallen van de taliban op leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten of op hun faciliteiten, zoals controleposten, militaire basissen, hoofdkwartieren of konvooien. Baghlan was één van de provincies in het noordoosten waar de veiligheidstroepen zich in 2019 op richtten. Er wordt melding gemaakt van operaties en aanvallen van Afghaanse veiligheidstroepen tegen AGE's die geleid hebben tot de herovering van dorpen in bepaalde districten van Baghlan. Sommige van deze operaties werden ondersteund door luchtaanvallen. Meer dan de helft van de gevallen van 'explosions/remote violence' waren incidenten waarbij de AGE's bembommen of IED's of magnetische bommen gebruikten om de veiligheidstroepen te treffen. Meer dan een derde van dit soort incidenten waren lucht-/droneaanvallen, meestal uitgevoerd door Afghaanse strijdkrachten. Er werd een gering aantal raket- en mortiraanvallen gemeld. Tot slot blijkt intern ontheemden in de provincie hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie zoeken.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Baghlan ruw geschat 1 014 000 inwoners heeft en dat er in 2019 in de gehele provincie 349 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de eerste helft van 2020 werden er tussen 25 en 75 burgerslachtoffers geregistreerd. Volgens ACLED werden van 1 maart 2019 tot 30 juni 2020 444 veiligheidsincidenten gemeld. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Baghlan in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

De provincie Baghlan werd in de EASO Guidance Note van juni 2019 bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de provincie Baghlan is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Een verzoeker dient derhalve individuele elementen aan te brengen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de provincie Baghlan willekeurig geweld kent, doch dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie er sinds de publicatie van de EASO Guidance Note zodanig is gewijzigd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Baghlan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Baghlan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Baghlan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Met de opmerkingen van uw advocaat op de notities van het persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden, deze opmerkingen doen echter geen afbraak aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Beoordeling van de zaak

De Raad stelt vast dat het administratief dossier geen gegevens bevat die laten vermoeden dat verzoekende partij niet over de Afghaanse nationaliteit zou beschikken en wijst erop dat op datum van terechtzitting het een gegeven van algemene bekendheid betreft dat de taliban na een korte strijd het gehele land in hun macht hebben en er geen algehele objectieve informatie voorhanden is met betrekking tot de huidige feitelijke situatie in de diverse regio's en steden van Afghanistan en/of het gehele land.

Gezien de Raad inzake de hoger aangehaalde elementen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 december 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT